

Arrest

nr. 220 414 van 26 april 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Olivetenvest 21
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 22 februari 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 januari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij op 23 januari 2019 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 augustus 2013 dient verzoekster, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, een visumaanvraag type D (lang verblijf) in met het oog op studies in België. Op 25 oktober 2013 wordt de visumaanvraag goedgekeurd.

Op 1 oktober 2014 wordt het tijdelijk verblijf van verzoekster verlengd tot 30 september 2015.

Op 18 mei 2018 huwt verzoekster te Schaarbeek met de heer D.M.A., die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 19 juli 2018 dient verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenote van een Belg.

Op 15 oktober 2018 wordt de A-kaart van verzoekster als student aan een privé-onderwijsinstelling niet meer verlengd. Verzoekster valt terug op de procedure gezinshereniging.

Op 17 januari 2019 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister (hierna: de gemachtigde) tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19/07/2018 werd ingediend door:

*Naam: S. (...) Voornaam: F. (...) Nationaliteit: Burkina Faso Geboortedatum: (...).1986
Geboorteplaats: B.-D. (...) Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te (...)*

*om de volgende reden geweigerd:*³

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van haar Belgische echtgenoot, de genaamde D., M. A. (...) (RR xxx) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15/12/80.

Overwegende dat er voor het bewijs van de verwantschap een huwelijksakte werd voorgelegd, opgemaakt te Schaarbeek op 18/05/2018;

Overwegende dat de gemeente op 21/09/2018 de dienst gezinshereniging via mail op de hoogte heeft gebracht dat de referentpersoon aan de gemeente heeft verklaard dat hij op 23/06/2012 reeds was gehuwd met de genaamde A. D. (...) °(...)/1989 te Conakry met wie hij een kind heeft, de genaamde D. F. B. (...) °(...).2013. Hij voegt eraan toe dat hij van deze vrouw nog niet echtgescheiden is;

Deze informatie biecht hij op naar aanleiding van de verklaring van de Belgische nationaliteit voor het kind en de geboorteakte die hij hiervoor heeft voorgelegd;

Overwegende dat in dit geval rekening wordt gehouden met de Belgische nationaliteit van de echtgenoot en het burgerlijk wetboek polygamie verbiedt voor Belgische onderdanen (artikel 147 van het burgerlijk wetboek: men mag geen tweede huwelijk aangaan vóór de ontbinding van het eerste); Bijgevolg weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het verblijf van betrokkene toe te staan en dient het Al van betrokkene te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 7 maart 2019 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatste nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was 15 maart 2019.

Er werd geen nota, maar wel een administratief dossier ingediend.

2.2. Verzoekster heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van haar wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“II. MIDDELEN: Schending van het artikel 40ter, in samenhang met de formele en/of materiële motiveringsplicht en de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, en machtoverschrijding

1.

De weigering van verweerder is gebaseerd op het feit dat het huwelijk dat verzoekster met de referentiepersoon, de heer D. (...), heeft afgesloten, een polygaam huwelijk zou zijn.

De referentiepersoon zou immers na het huwelijk bij de gemeente een nationaliteitsverklaring hebben afgelegd namens zijn minderjarige dochter F. B. D. (...), geboren op (...).2013. Dit kind zou geboren zijn uit het huwelijk dat op 23.06.2012 zou zijn afgesloten tussen de referentiepersoon en een zekere A. D. (...) (°(...).1989). Nog volgens de bestreden beslissing zou de referentiepersoon aan de gemeentediensten hebben meegedeeld dat hij niet van deze A. D. (...) uit de echt zou zijn gescheiden. Verweerder concludeert daaruit dat het huwelijk dat verzoekster met de referentiepersoon heeft afgesloten een polygaam huwelijk is, en weigert het verblijfsrecht van verzoekster.

2.

Daar waar het artikel 27,§1 Wetboek Internationaal Privaatrecht de mogelijkheid laat aan de overheid om de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte niet te erkennen, geldt dit niet voor huwelijken die in België werden afgesloten. In casu is verzoekster inderdaad gehuwd in de gemeente Schaarbeek op 18.05.2018. Het betreft dus een huwelijk waarvan de geldigheid door verweerder niet in vraag kan worden gesteld. Door in casu de geldigheid van het huwelijk minstens impliciet te betwisten, overschrijft verweerder zijn macht.

Het artikel 184 Burgerlijk Wetboek bepaalt:

“Tegen elk huwelijk dat is aangegaan met overtreding van de bepalingen van de artikelen 144, 146bis, 146ter, 147, 161, 162, 163, 341 of 353-13, kan worden opgekomen door de echtgenoten zelf, door allen die daarbij belang hebben en door het openbaar ministerie.”

De bevoegdheid om de nietigheid van het huwelijk te vorderen in geval van polygamie (art. 147 B.W.) komt dus toe aan elke echtgenoot, het openbaar ministerie of elke belanghebbende. Ongeacht de vraag of verweerder in casu als belanghebbende zou kunnen worden beschouwd, moet worden vastgesteld dat uit de beslissing alleszins niet blijkt dat verweerder, het openbaar ministerie, één van de echtgenoten, noch eventuele andere belanghebbenden op heden zo'n vordering hebben ingesteld bij de familierechtbank.

Het is hoe dan ook allerm minst zeker dat een eventuele vordering tot nietigverklaring van het huwelijk tussen verzoekster en de referentiepersoon effectief tot de vernietiging van dit huwelijk zou leiden. Behoudens andere elementen wijst verzoekster er op dat uit de beslissing niet blijkt dat het huwelijk tussen de referentiepersoon en de genaamde A. D. (...) voor 18.05.2018 nog steeds bestond. Uit de beslissing blijkt enkel dat de referentiepersoon zou verklaard hebben dat hij niet van deze dame uit de echt was gescheiden. Doch een huwelijk kan ook op andere gronden dan echtscheiding worden ontbonden, zoals het overlijden van één van de echtgenoten, of de vernietiging van het huwelijk. In de bestreden beslissing kan geen informatie hieromtrent worden gelezen, zodat de stelling van verweerder dat het huwelijk tussen verzoekster en de referentiepersoon een polygaam huwelijk in wezen niet meer is dan een hypothese.

Bijgevolg bestaat het huwelijk dat verzoekster met de referentiepersoon op 18.05.2018 heeft afgesloten nog altijd en sorteert het nog altijd rechtsgevolgen in de Belgische rechtsorde, minstens zolang het huwelijk niet vernietigd is. Voor zoveel als nodig wordt dit bevestigd in de artikelen 1319 en 1320 van het Burgerlijk Wetboek.

3.

Bijgevolg is er geen wettelijke basis voor verweerder om de thans bestreden beslissing op te steunen. Aangezien het huwelijk nog steeds bestaat en rechtsgevolgen sorteert, kan verzoekster aanspraak maken op de toepassing van het artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Verweerder kan haar deze

aanvraag niet weigeren op basis van een louter vermoeden dat het huwelijk naderhand (mogelijk) zou vernietigd worden.

Ten overvloede wijst verzoekster er op dat er in de vreemdelingenwet in dat geval mechanismes voorzien zijn om haar verblijfsrecht in te trekken.

4.

Minstens meent verzoekster dat de motivering van de bestreden beslissing niet draagkrachtig is. Immers, zoals hierboven aangetoond is de stelling van verweerder dat het om een polygaan huwelijk gaat niet meer dan een hypothese die niet volstaat om de rechtsgeldigheid van het huwelijk in twijfel te trekken.

“Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.”

(uit C. ADAM, M. MILOJKOVIC, e.a. “De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het vreemdelingenrechtcontentieux”, blz. 157, in “10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming”, 2017, Brugge, die Keure).

De gebrekkige draagkracht van de motivering is in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht, doch het onderscheid met het afdoende karakter van de motivering (die een schending uitmaakt van de formele motiveringsplicht) is niet eenvoudig te maken (zie opnieuw blz. 157 uit het boek “10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming”). Bijgevolg roept verzoekster de schending in van de materiële motiveringsplicht in in hoofdorde, en de schending van de formele motiveringsplicht in ondergeschikte orde.

In casu volstaan de aangehaalde redenen immers kennelijk niet om de beslissing te dragen, aangezien uit geen enkel element op heden blijkt dat het Belgische huwelijk tussen verzoekster en de referentiepersoon vernietigd zou zijn en/of geen rechtsgevolgen meer sorteert in de Belgische rechtsorde.”

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De thans bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen,”

Artikel 40bis, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° (...)

3° (...)

4° (...)

5° (...)

(...)”

In deze zaak wordt niet betwist dat verzoekster een aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van echtgenote van een Belg, met name dhr. D.M.A. Evenmin wordt betwist dat verzoekster op 18 mei 2018 te Schaarbeek met de heer D.M.A. huwde.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster het verblijf wordt geweigerd omdat haar echtgenoot, op het moment dat zij met hem huwde nog gehuwd was mevrouw A.D., met wie hij nog niet uit de echt is gescheiden, zodat er sprake is van polygamie, wat overeenkomstig artikel 147 van het Burgerlijk Wetboek verboden is. Eveneens blijkt uit de bestreden beslissing dat deze informatie door de echtgenoot van verzoekster was opgebiecht naar aanleiding van de verklaring van de Belgische nationaliteit voor zijn kind en de geboorteakte die hij hiervoor heeft voorgelegd.

Verzoekster werpt op dat de gemachtigde van de bevoegde minister door middel van de thans bestreden beslissing zijn bevoegdheid te buiten gaat en er dan ook sprake is van machtsoverschrijding. Verzoekster stipt aan dat artikel 27, § 1 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht aan de overheid de mogelijkheid laat om de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte niet te erkennen, maar dat dit niet geldt voor huwelijken die in België werden afgesloten. Verzoekster stipt aan dat zij te Schaarbeek is getrouwd en de geldigheid van haar huwelijk door de gemachtigde van de bevoegde minister dan ook niet meer in vraag kan worden gesteld. Verzoekster laat gelden dat overeenkomstig artikel 184 van het Burgerlijk Wetboek de bevoegdheid om de nietigheid van een huwelijk te vorderen in geval van polygamie aan de echtgenoten, het openbaar ministerie of "*allen die daarbij belang hebben*" toekomt. Verzoekster stelt vast dat uit de thans bestreden beslissing niet blijkt dat dergelijke vordering werd ingeleid. Verzoekster stipt aan dat haar huwelijk dat zij te Schaarbeek met de Belgische referentiepersoon op 18 mei 2018 heeft afgesloten nog altijd bestaat en rechtsgevolgen sorteert in de Belgische rechtsorde. Verzoekster werpt op dat de thans bestreden beslissing op geen wettelijke basis steunt. Verzoekster laat gelden dat zij, nu haar huwelijk nog steeds bestaat en rechtsgevolgen sorteert aanspraak kan maken op de toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Verzoekster werpt op dat de verwerende partij haar aanvraag niet kan weigeren op basis van een louter vermoeden dat haar huwelijk naderhand mogelijk zou worden vernietigd.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de gemachtigde van de bevoegde minister betwist dat verzoekster op 18 mei 2018 te Schaarbeek met dhr. D.M.A. in het huwelijk trad.

Verzoekster wordt dan ook bijgetreden in haar betoog dat de gemachtigde van de bevoegde minister zijn bevoegdheid heeft overschreden waar hij thans weigert verzoeksters huwelijk met dhr. D.M.A. afgesloten te Schaarbeek op 18 mei 2018 en geregistreerd in het bevolkingsregister als dusdanig te aanvaarden. Er blijkt niet dat de gemachtigde zelf ter zake nog enige beoordelingsbevoegdheid heeft om al dan niet de rechtsgeldigheid hiervan in de Belgische rechtsorde te aanvaarden. Er dient te worden aangenomen dat de gemachtigde op incorrecte gronden heeft besloten dat de aanvraag gezinshereniging dient te worden afgewezen.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 januari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET